

ทำอย่างไรให้คนอยู่ดีมีสุข

ลักข์ หนูประดิษฐ์ ผู้ใหญ่ใจดีแห่งบ้านคลองหะ

สิ่งที่บอกว่า **คนอยู่ดีมีสุข** หรือไม่ดูจาก คนในชุมชนนั้นมีการออม ดังที่กล่าวกันว่า“มีเงินใช้ ออมเป็นทุน หมุนให้กู้เชิดชูเศรษฐกิจชุมชน” ไม่ฟุ้งเฟ้อ หรือโอ้อวดเกินพอดี คนบริโภคสิ่งที่เป็นประโยชน์ ไม่ดื่มกินสารพิษจนมากเกินไป ออกกำลังกายตามวิชาสุขศึกษาเบื้องต้น มีจิตสำนึกในการดูแลสุขภาพ มีความคิดในการบริหารจัดการ คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น ให้สอดคล้องกับวัฒนธรรมของชุมชน มีการรวมกลุ่ม ร่วมมือกันในทุกเรื่อง และทุกภาคส่วน ถ้าทำได้ชีวิตจะยืนยาว ชุมชนมีความเข้มแข็งอย่างทั่วถึง

จากประสบการณ์มีข้อคิดเห็นในการทำงาน ดังนี้

1. ต้องให้คนมีจิตสำนึก โดย

ให้ความรู้บ่อยๆ พูดบ่อยๆ ให้ความรู้ที่เขาอยากได้ ต้องให้เขามีจิตสำนึก ต้องใช้เวลานาน ทำเป็นตัวอย่าง พูดชักพอกเขาที่จะเชื่อ เพราะว่าเราไม่ได้เอาอะไรจากเขา มันได้คุณเองได้ผลแก่ตัวเอง ผลประโยชน์ที่ได้รับผลักไปหาเขา อย่าฝากเพื่อน สุขภาพเองฝากเพื่อนไม่ได้ อย่าคิดว่าหอมมากหอมพันสมัยเป็นอะไรไปหาหมอก็ได้ เอดส์หมอยังหาวิธีป้องกันไม่ได้เลย แต่ถ้าคิดได้ป้องกันได้เกิดโรคใหม่ทันที ธรรมชาติมันเป็นอย่างนี้ เดือนสติ ออกกำลังกายได้กับคุณไม่ใช่ได้กับผม วิธีทำให้ยั่งยืนต้องออกกำลังกันเป็นกลุ่ม แนะนำให้รวมกลุ่มพวกที่เดินก็เดินกันไป ขาดอุปกรณ์ก็สรรคหาให้

บ้านผมจึงเป็นแหล่งให้ความรู้ ผมจะมีป้ายติดว่าที่ริมบ้านว่า “จุดถ่ายทอดความรู้เรื่องไรนา สวนผสม หมู่ 5 ตำบลคองหงส์”

“ขอภัยที่มาหาไม่พบ มิได้หลบไปชุ่มอยู่มุ่มไหน เพราะมีเหตุจำเป็นจึงต้องไป ค่อยมาใหม่อีกครั้งมีหวังเจอ” คนอ่านแล้วสบายใจ

ผมมี **“ที่เรียนรู้ได้ร่มไม้”** มีเก้าอี้ 10 กว่าตัว ไครมาก็วางเก้าอี้ รับแขกได้ดินไม้ ส่วนใหญ่นักเรียนจะมา ผมสอนนักเรียน เรื่อง “บ้านทรงไทยปั้นหย่า” และชี้ให้ดู บ้านตัวเอง ซึ่งมี อายุ 70 กว่า ปี ชี้ให้เด็กรู้จักไม้ระแนง เจริชชาย หน้าจั่ว เพดาน ฝาก กลอน สอนวิชากริยียง สาธิตทำยางแผ่นให้ดูเลย ออกมา 2 แผ่น การทำปุ๋ยหมักชีวภาพ ชี้ให้ดูแปลงผักตรงข้างบ้าน

พาให้เห็นของจริง อสม.ไป รพ. เพื่อให้คุณฉลาดขึ้น มีศักดิ์ศรีให้เขายอมรับ เช่น เห็นผู้ป่วยมาแล้วขับรถก็จะเป็นอย่างผม หรือไปดูผู้ป่วยโรคความดันสูงก็เล่าว่าถ้าไม่ออกกำลังกายก็จะเป็นอย่างผม

ให้คนอื่นมาคุยให้ฟัง ผมชอบฟังเพื่อน เพราะได้รูปแบบ ได้ลีลา สำเนียง ถ้าเราอ่านเองไม่รู้หน้าไหนที่เราเจอ แต่เพื่อนอ่านมาหมดแล้วและเลือกที่ดีๆมาบอก

2. ต้องทำแบบเจ๊ก อย่าทำอย่างไทยทำแล้วล้มทุกที ดังคำกล่าวที่ว่า “ทำแบบไทยทำจากใหญ่ไปหาเล็ก ทำแบบเจ๊กทำจากเล็กไปหาใหญ่” คือจะดำเนินกิจการอะไรก็ตาม ต้องเริ่มจากเล็กๆน้อย ค่อยๆพัฒนาแบบค่อยเป็นค่อยไป จนไปสู่ความสำเร็จ คนจีนทำงานอบ 4 ห คือ เริ่มจากหิ้วขาย เมื่อขายได้ดีเปลี่ยนเป็นหาบ พอทำมาค้าขึ้นก็เช่าห้องขายเป็นทางการและขยายสู่ห้าง แต่คนไทยต้องทำให้ใหญ่ หรือ

สูตรการทำงาน 4 ค คือ ให้ตั้งเจตนาแลกมากมาย ลงทุนสูง ทำไปเมื่อปันผลแล้วเห็นว่าทำได้ก็เริ่ม दें
แยกตัวที่เรียกว่าถอนหุ้น หรือ ถักหุ้น จนโคดเดียว อยู่แบบโคดเดียวทำไปทำมาถึงคราวดับ ปิดกิจการ

3. บอกสิ่งที่แก้ทุกข์ได้จริง ดังพระพุทธเจ้าตรัสว่า “อย่าสร้างทุกข์” เมื่อไม่มีทุกข์สุขก็จะ
ตามมา เช่น เราต้องดูว่าในชุมชนทุกข์อะไร เช่น ลูกจะเข้าโรงเรียนต้องใช้เงินครึ่งพัน หนึ่งพัน หาไม่ได้
ต้องกู้ ถ้าพึ่งภาครัฐซ้ำ แก้ไขไม่ได้ เราจัดการกันเองสิ่งเล็กน้อยๆ โดยการออม ทำกองทุน แก้ได้จริงก็
กันเอง เงินหมุนเวียนกันเอง เอากำไรกันเองแม้ว่าจะน้อยแต่ได้ปันผลเอง ทำให้ภูมิใจ แต่ให้รัฐทำให้ก็
แก้ปัญหาไม่ได้เพราะไม่เคียดร้อนเรื่องนั้น

4. ต้องเป็นตัวอย่างที่ดี เป็นพี่ชายคนโต จึงต้องเป็นตัวอย่างให้น้อง เพราะถ้าไปหาแฟนเดี่ยว
น้องตาม ประกอบกับพ่อสอนดี สิ่งที่ทำห้มเด็ดขาด คือ 1. สุรา 2. ยาเสพติด ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มเหล้า ออมทุก
วัน ต้องรับผิดชอบตัวเองและคนข้างเคียง รับผิดชอบร่วมกันในครอบครัว เหลือจากนั้นต้องช่วยสังคม จึง
ไม่ปล่อยเวลาให้ไร้ประโยชน์ ที่บ้านเขียนป้ายไว้ว่า “ไม่ซื้ออะไรนอกจากไข่แดง” เพราะไม่ต้อนรับคน
ที่มาขายของนอกจากไข่แดงเพราะหายาก

ว่าไปตามเรื่องจริง คือ ต้องปฏิบัติจริง เราพูดตามเรื่องที่ทำไม่ใช่ตามคำรา เรื่องที่ปฏิบัติจริง ออม
ทุกวัน ไม่สูบบุหรี่ เจียดเวลาออกกำลังกาย ที่เห็นมานักวิชาการคุยจingleแล้วพอแยกเขาก็เลิก แต่ถ้าผมคุยเขา
ทำเลย เพราะผมเอาเรื่องที่ปฏิบัติจริงมาพูด

เราต้องทำด้วยเขาจึงจะทำ ไม่ยึดติดกับหน้าที่เป็นลูกน้องก็ได้เป็นหัวหน้าก็ได้ บางคนถ้าไม่เป็น
หัวหน้าแล้วไม่ทำ การร่วมยากลำบากด้วยกันสร้างความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจกัน

5. ต้องทำต่อเนื่อง ไม่จับๆวางๆ ราชการสอนให้ชาวบ้านเสีย ไม่มีงบไม่ทำ

โดยสรุป วิธีปฏิบัติตัว ต้องค่อยเป็นค่อยไป สุดท้ายขอฝากคำกลอนที่จำมาจากวัด ว่า

ทีละน้อยค่อยเดินไปตามขั้น จะถึงขั้นเทียมเท่านกเขาเหิร

ทีละนิดวินาทีที่เข้มเดิน จะสูงเกินถึงกันพทุธญฺดร

การก่ออิฐติดแน่นแผ่นละครั้ง คงมีหวังเท่าเทียมเหลี่ยมสิงขร

ทีละหยดวารินเซาตินดอน เป็นสาครใหญ่เว้ากว้างครัน